

Considerațiuni filosofice asupra sectarismului.

Ivirea și lășirea sectelor în sânul creștinismului, nu este explicabilă în întregime numai prin cauze endemice. Problema sectară este cu mult mai complexă, decât s'ar socoti examinându-o în mod superficial. Inserând sectarismul de diferite nuanțe în tendințele generale ale spiritului uman, vom da mai repede de sorgintea lui și vom cunoaște mai profund direcția lui de viață delă creștinismul genuin.

Istoria filosofiei constată pe terenul cugetării, în evoluția spiritului omenesc, o vecinică oscilațiune între concepțiile dualiste și moniste despre lume. În sistemele de gândire ale marilor dascăli, din diferitele epoce, aflăm elementele componente ale acestor concepții, deși în variate forme și sub diferite numiri. Sistemele de gândire ale marilor cugetări au influențat apoi viața practică, individuală și socială. Astfel, materialismul teoretic al veacului XVIII se consideră drept una din multele cauze ale revoluțiunii franceze. Tot asemenea pozitivismul secolului al XIX-ea influențează spiritul uman în toate manifestările sale. Astfel diferitele științe particulare iau direcții noi de progres. Realizările tehnice, ca urmări ale științei pozitive, schimbă oarecum în viața practică vechea mentalitate, substituindu-i o concepție nouă de viață, individuală și colectivă. Se produce în felul acesta în mod fatal contrast isbitor între idealismul imanent al creștinismului și între realismul vieții practice sprijinit pe rezultatele științei pozitive.

Pentruca să nu fim restălmăciți deschidem o mică paranteză. Materialismul și pozitivismul ca principii de metodologie în diferitele discipline ale cunoștinții își păstrează autoritatea dar ca concepții ontologico-cosmologice nu mai oferă adevărul.

Omenimea sub influința lor cu încetul devine unilaterală, cu privire la concepția de viață. Ocupându-se prea mult de pământ își uită de cer. Își pierde tot mai mult superioritatea spirituală, sinteza generală a vieții. Omul se simte solitar și pustiu în lume, căci fără un timbru profund etic ce rost mai are viața? „Raportul nostru cu realitatea absolută (religiunea) este fundat exclusiv pe științele exacte. Dar nu există nicăiri vre-o puțință de desrobire și de înălțare, dacă nu vom recunoaște și nu vom însufleși o lume spirituală autonomă. Dar religia este singurul

domeniu de viață, care poate pune această lume spirituală în plina și pura ei valoare* 1).

Drept aceea se înregistrează pe terenul cugetării umane o direcție generală idealistă, la începutul veacului al XX-ea. Ca reprezentanți clasici ai acestei direcții putem cita pe H. Bergson, R. Euchen, Förster etc.

Curentul acesta general idealist a trecut și pe teren bisericesc și a produs o reînviere religioasă, sub forma sectaristă. Tot mai mult ne întărim în această convingere, mai ales dacă se ține cont de faptul că religiunea, abstrăgând de la menirea sa sublimă de legătură mistică între creator și creatură, satisface încă și exigențele filosofice ale masselor.

Astfel ivirea sectelor, pusă în legătură cu tendințele idealiste ale spiritului uman, ne apare drept realizare deși eronată, dar foarte curioasă a misticismului creștin. Din acest punct de vedere privit sectarismul se poate socoti ca o reacțiune pripită și pe ea puțin întemeiată în contra formelor materializate ale spiritului creștin.

În fața acestor stări, bisericanii ce datorință am putea avea, decât să canalizăm misticismul religios reînviat, în direcția sănătoasă a creștinismului nostru ortodox. Să se ofere tot ceea ce se poate sufletelor creștine potolind astfel foamea și setea lor după spiritualizarea și interiorizarea vieții.

Astfel privită problema sectară ea ne apare nu numai ca un pericol și rătăcire de la Biserica străbună, ci ne amintește de datorința ce avem față de suflete credincioase în privința idealizării lor. Astfel vom intra în nota timpului. Făcând tot ceea ce este posibil în această direcție vom scăpa de imputarea mântuitorului.

„Fața cerului știți s'o judecați, dar semnele timpurilor nu le puteți judeca?”

Pr. Ștefan R. Lungu

Nr. 223—1921.

Aviz oficial.

Se aduce la cunoștința celor interesați că examenul de calificare preotească și examenul preoțesc de promovare se va ține Vineri în ziua de 11 Februarie a. c. în sala de ședințe Consiliului eparhial.

Arad, la 29 Ianuarie 1927.

Cons. eparh. ort. rom. a Aradului.

1. R. Euchen. Înțelesul și prețul vieții. op. Arad.

Sărbătoarea celor trei Ierarhi în Arad.

Onomastica P. S. Sale Episcopului Grigorie

— Gestul preoției noastre. —

În ziua de trei Ierarhi am prăznuit ziua onomastică a P. S. Sale părintelui Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa, care și-a luat numele de la mântul ierarh *Grigorie*, luceafărul bisericii creștine.

Dragostea și stima de care se bucură P. S. Sa în orașul Arad, s'a observat în biserica catedrală, care era la 30 Ianuarie a. c. ticsită de lume, care grăbea să înalțe rugăciuni la tronul ceresc, pentru sănătatea și vrednicia bunului nostru părinte, Episcopul Grigorie. După serviciul divin, reședința episcopoească a fost un adevărat loc de pelerinaj, pe unde s'au perindat la felicitări începând cu dnii prefecti V. Boneu și Tr. Mațiu (de la poliție) apoi Dr. Anghel primarul orașului, toate notabilițile și conducătorii oficiilor publice din orașul nostru. Membrii consiliului eparhial, corpul profesoral de la Institutul teologic, apoi un grup mai mare de enoriași din Arad, s'au prezentat în corpore. În numele acestor instituții a vorbit frumos și cu mult avânt, dl. Dr. T. Borș directorul de la Seminar, care a făcut o frumoasă comparație între râvna și apostolatul ierarhului Grigorie și strădaniile de evanghelizare a P. S. Sale părintelui Episcop. Amintește cu recunoștință de foștii Episcopi ai eparhiei noastre cari, au ținut din vremuri apuse, aprinsă candela dragostei de limbă și lege aici la grunțele etnice ale românismului. „Azi în 30 Ianuarie, ziua celor 3 Ierarhi se împlinesc 50 ani de când a apărut întâiul număr din „*Biserica și Școala*” zice vorbitorul”. P. S. Sa, răspunde emoționat mulțumind pentru alipirea ce-i arată clerul și poporul eparhiei noastre și făcând apel la membrii consistorului și corpul profesoral de la Seminar, să muncească și pe mai departe cu râvnă și dragoste, pentru răspândirea luminii Domnului.

În sf. biserică observasem un grup de preoți, despre cari deduceam că sunt veniți să felicite pe părintele Episcop. La oarele 12 și un sfert au sosit la reședința episcopoească: Dr. Ștefan Cioroian și S. Seculin protopopii, preoți: Trif, Curuțiu, Vermeșan, Beleiu, Dr. Felea Blaga, Popa și Debău cari au prezentat P. S. Sale omagii și felicitări de ziua onomastică și un frumos ceas de aur.

În numele preoției din eparhie pâr. protopop Dr. Cioroian, a rostit următoarea cuvântare:

*Preasfințite Domnule Episcop!**P. eabunul nostru Stăpân!*

Deunăzi am terminat citirea unei prea frumoase cărți, care conținea povestea minunată a vieții a aceluia om, care azi strălucește alături de capetele încoronate. Această figură ilustră este marele bărbat de stat Mussolini. Admirația de care se bucură în lumea întreagă acest om o merită pe deplin, fiind că el a pus în sfejnicul culturii omenești marele adevăr, că un om numai atunci poate vorbi în numele unui popor și-l poate conduce dacă este una și aceeași cu sufletul acestui popor. Mussolini a spus și spune, cine nu este italian cu trup și suflet este un dușman al poporului. Teoriile și nevoile nu este ertat să tulbure sau să micșoreze sufletul unei națiuni. Iată de ce crede orbește nația italiană în acest om și de ce se bucură de falmă mare și el și poporul său.

Și dacă este adevărat, că numai și numai comunitatea de gândire și de simțire te unge de ales al poporului, atunci P. S. Voasră ați avut și aveți fericirea și aveți această condiție de muncă și viață frumoasă ilustra și fericită.

P. S. Voastră ați făcut o țintă clară și frumoasă preoțimei și poporului care este și departe și foarte aproape deodată. Cine nu e creștin ortodox, nu poate face de drept parte din trupul și sufletul nașinei române, fiindcă botezul acestei nașii l-a făcut biserica ortodoxă.

Această țintă, acest gând v-a asigurat un loc deosebit dragoste în inima preoțimei și a poporului ortodox, care azi când vă serbați ziua onomastică aflat fericitul prilej de a vă oferi un modest simbol vizibil al acestei dragoste. Noi cari ne-am adunat azi aici suntem numai o frântură mică a preoțimei dar Vă asigurăm că azi toți preoții și toți credincioșii se roagă pentru sănătatea P. S. Voastre și strigă într'un glas: Doamne ține întru mulți ani pe iubitul și distinsul Cărmăciul al bisericii noastre.

P. S. Sa răspunde:

Preacucernici Părinți! Inima mea este foarte mișcată când văd dragostea Voastră față de mine. Vă mulțumesc călduros și părintește și vă asigur că acest mic cadou în același timp îl privesc de un semn de recunoștință din partea Voastră și a fiilor mei sufletești și ca înbold de a-mi jertfi puterile mele și pe mai departe pentru binele bisericii și a fiilor mei sufletești.

Vă mulțumesc și rog pe bunul Dumnezeu să ne păzească pe toți în pace ca muncind împreună să nu se poată zice de către nimeni că am fi putut munci mai mult și mai bine spre fericirea bisericii și neamului.

Echou la jubileul nostru.**„Biserica și Școala” după 50 ani.**

Am înaintea mea numărul festiv al revistei „Biserica și Școala” din Arad, în care, cu intrarea în acest an, se jubilează trecutul unui jumătate de secol dela apariția celui dintr'al număr al revistei eparhiei Arad.

Cetind acest număr jubiliar, văd înaintea mea figurile stinse ale generației de atunci, oamenii cu sufletele legate de cultura bisericăscă, pe cari am ajuns să-l cunosc în plina și în bătrâniia lor activitate. Un sfert de veac și mai bine decât citeam aceasta revistă.

Când mi se oprește asupra nepretențioșilor ei întemeietori. O mână de tineri însufieți dintre elevii institutului teologic din Arad, scot revista „Speranța”, făcându-se prin această întemeietorii celei dintr'al revistei de cultură bisericăscă aici în Ardeal. Acestor tineri entusiași le revine onorifică ctitorie a revistei eparhiale dela Arad. Din „Speranța” studenților tineri, din „Lumina” profesorilor bărbăți s'a întărit „Biserica și Școala”. Din duhul celor două reviste începătoare, susținute fără ajutor oficial, ci numai de entusiasmul sacru și fecund al studenților în teologie, iese după șapte ani de muncă asiduă revista sub numirea simbolică de „Biserica și Școala”.

Câtă inimă, cât suflet, câtă voință și câtă energie în tinerețea de atunci! Aceste calități cultivate din tinerețe îi face ca ei să rămână multă vreme, ca cel mai de valoare și productivi redactori și colaboratori la „Biserica și Școala”. Studiile teologice și limbice scrise cu multă temeinicie și iscusință de profesorul Vicențiu Mangra, tratatele de teologie practică și istorie bisericăscă scrise de Aron Hamza, sfaturile de pastorație ale bunului povățuitor C. Gurbanu; scrisul plin de viață și căldură al Presfințitului nostru episcop Roman, au împodobit multe decenii coloanele revistei „Biserica și Școala”. Printre articolele de știință ale profesorilor se amestecau încercările elevilor, d'ocultă folositoare din partea preoților eparhiei asupra problemelor din viața pastorală dela sate, așa că „Biserica și Școala” era reflexia împede și curată a vieții spirituale din eparhie era scrisul trăit de toți aceia, cari cu grațul și cu condeiul, cu cuvântul și cu faptul munciau în slujba bisericii lui Hristos și a neamului, era locul de întărire al gândirilor tuturor elementelor dornice de muncă intelectuală, ește din școala teologică dela Arad.

Până mai ieri și noi fui Bihorulul, azi credincioși al Episcopiei reînfițate aici în Oradia, eram fiul eparhiei Aradului. Din scrisul revistei „Biserica și Școala” ne-am încalzit și inspirat și noi multă vreme, luând îndemnuri și putere pentru munca noastră pastorală. Era organul de legătură între noi preoții, prin care ne îndeltnicim și cu scrisul pentru a ne veni în ajutor reciproc în soluționarea problemelor din viața preo-

țească și căutarea de mijloace productive. În munca din via Domnului.

Noi preoți din reinființata eparhie a Orăzilor, dece ani de-a rândul am lucrat la zarea de lumină ce străbatea în casele noastre prin șirele din coloanele restei „Biserica și Școala”. Era o vreme, când singură aceasta revistă era pe masa bătrânului preot din Bhor, și singură ea ținea locul altor gazete ce nu-l da mâna să le aibă. Era o vreme când prin stilul ei cuminte, figurat, din discuțiile asupra unor probleme bisericesti, singură ea ne mai deștepta conștiința națională cu o nădejde de viitor mai bun.

Aceste considerații de recunoștință față de întemeietorii, scriitorii și susținătorii organului „Biserica și Școala”, ne face ca din tot sufletul să ne alăturăm la bucuria cu care sărbătoresc arădanii jubileul de 50 ani de existență al revistei lor.

Salutul nostru este cuvânt de întărire pentru susținători; cuvânt cu dorințe de mari succese pentru redactori în viitor, ca să poată avea mulțumiri după străduința și râvna ce li-o cere sufletele vechilor antecesori. Și mai pe sus de toate: cuvânt de îndemn și inspirație pentru studenții de azi ai seminarilor, Institutelor, academiilor și chiar a facultăților noastre teologice, de a continua în spiritul întemeietorilor revistei jubilate, desăvârșind opera lor.

Oradea, Ianuarie 1927.

Legea Românească.

Prot. Zeharia Moga,
consilier eparhial.

Sinagoga în care a predicat Hristos.

— Desgropări senzaționale ale unui arheolog englez. —

Dorul de a cunoaște trecutul de mult apus, a cuprins ca o formă de beție pe arheologi și cu deosebire *Palestina* este locul, unde arheologii lucrează cu diligența cea mai intensivă. Nu mai puțin ca 11 expediții științifice, diferite reprezentanții a 7 națiuni, iau parte la lucrările de desgropare, a căror rezultate pătrund din când în când în presa mondială.

Dela Dan în nord, până la Berseba în sud, târnăcopul cercetătorului răscolește pământul palestinian ridicând din întinericul straturilor de pământ monumente istorice de valoare, cari ne permit să pătrundem în istoria țării sacre.

De cea mai mare importanță sunt desgropările ce continuă în momentul de față în localitatea Capernaum, căci aproape de un mileniu încoaci se ceartă savanții lumii întregi asupra situației faptice a Capernaumului. Până bine de

curând această chestiune nu era clarificată de loc și nu se știa, că propriaminte unde se află îngropat orașul în care Hristos și-a clădit căminul său după ce a fost alungat de bărbății din Nazeret.

Două puncte sunt eruate deja și anume: Minieh, care se află la jumătate de drum între malul apusean al lacului Genezaret și Tell-Hum.

La Minieh se găsesc nenumărate ruine cari acoperă distanțe mari. Și Tell-Hum are ruine cari se întind în lungime pe o distanță de o jumătate milă engleză, iar în lățime de un pătrar de milă.

Savanții competenți în aceste chestiuni n'au căzut încă de acord care din aceste două puncte reprezintă vechea cetate Capernaum. Cercetări mai precise făcute de către arheologul dr. Pere Ofall, președintele lui „Palestine Society” au dat ca rezultat că Tell-Hum a fost zidit pe ruinele vechiului Capernaum. Acest savant care din nenorocire a fost grav rănit într'un accident de automobil, a găsit resturile unui edificiu, ce a fost clădit în stilul roman corintean în primul secol al erei creștine. Predominează părerea, cumcă acest edificiu era sinagoga în care a predicat Hristos. Concludând din chipul și felul ruinelor, se pare, că un cutremur de pământ a distrus templul. Acela a fost zidit mai ales din piatră calcaroasă albă, care amintește în structură marmora, într'o lungime de 75 de picioare și lățime de 45 cu ziduri exterioare din blocuri mari de piatră masivă. În direcție de sud spre lacul Galileian templul avea trei porți. Fundamentul coloanelor mai există încă, pe când coloanele s'au prăbușit. Resturile de coloane sunt opere de artă cu capiteli minunate și cu alte ornamente. Sub ruine s'a aflat un mare bloc de piatră cu o adâncitură în forma unei oale de mână. Probabil, că tocmai acest ornament de sculptură va fi determinat pe Mântuitorul de a pronunța memorabilele cuvinte: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustietate*”. Pe altă piatră se găsește un relief care reprezintă o scenă religioasă de mare renume.

Nici unul din aceste blocuri de piatră n'a fost mișcat din loc așa, că s'a luat hotărârea de a restaura sinagoga tocmai pe locul acela unde ea se aflase la început. Călătorii, cari vor vizita peste cât va timp locurile sfinte, le va fi dat să vadă templul restaurat, în care a predicat când va Mântuitorul Isus Hristos.

Tradus din „*Temesvarer Zeitung*” din 2 Decembrie 1926.
Sănnicolaul-mare, la 16 Decembrie 1926.

Nicolae Fizeșianu:
protopop mil. ort. rom. în retr.

Tulipanul baptist.

Simbolul al unei stăpâniri străine, cu porniri vrăj-mașe împotriva ființei și unității neamului nostru, îl vedem și astăzi cocoțat deasupra frontispiciului „casei de rugăciune” baptistă din Pecica. Sub patronajul lui, curente subversive de contrabandă cu tendințe centrifugale, sprijinită fiind de finanța internațională, au răspândit în trecut și răspândesc și astăzi otravă sufletească, aruncând mărul discordiei între fiii aceluiaș neam.

Ca români ne sfidează ce-i drept, dar constituie și o gravă impietate față de Crucea Mântuitorului Hristos. Se poate ca veninul să înlocuiască într'un organ circulația sângelui? Dar se poate o buruiană să substituie locul și puterea Crucii mântuitoare? Cred că este chiar absurd să îndrăzniți măcar să faci o comparație între veninul unei buruieni și sângele Crucii lui Hristos, Domnul nostru.

Cu toate acestea, sunt frați de-ai noștri cari nu înțeleg și ceea ce este și mai dureros, nici nu prea vreau să înțeleagă acest lucru. Nu vreau — deși se dau mari dăscăli al Scripturilor sfinte — că în N. T. se vorbește aproape pe fiecare pagină despre *puterea crucii*, fără să se facă nici vreo aluzie la semnul lor, la . . . tulipan. Gravă rătăcire, — care mai are și al doilea aspect. Tulipanul a fost, poate este și astăzi floarea favorită a vecinilor noștri unguri, chiar slăbiciunea lor. Fie, dar sub masca ei să nu ascundă otravă pentru suflete nevinovate. Cu ce scop știm, dar cu ce drept mai stă și astăzi, fie și chiar pe o casă de rugăciune a unei comunități baptiste, clădită în a. 1909, de către comunitatea baptistă din Budapesta, a cărei proprietate și este — în vremuri vitrege, din bani străini și cu o destinație suspectă. Nu ne sfidează oare la noi în casă și oare nu ne mustră pentru indolența noastră? Ce zic la aceste autorități civile și militare, cari în primul rând sunt chemate la răspundere pentru astfel de absențe nejustificate dela datorie, și cari sunt obligate ca alături de munca asiduă a preoților și învățătorilor, să vegheze și ei la căpătâiul acestui neam, nedreptățit în trecut și subminat în prezent.

Nu suntem animați de sentimente șoviniste, — toleranța fiind una dintre trăsăturile fundamentale ale sufletului românesc, — dar nu se poate ca în țara românească, să permitem cuiburi de stricăciune, cari să ne păteze ființa și să ne altereze conștiința, dedată încă din vechime cu mirosul de bună mireasmă a buziocului nostru tradițional și nu cu înțepături de tulipan.

Baptiștii nu simt și nu înțeleg aceasta și preferă protecția îndolnică, simpatia interesată, și amestecul nelegitim al străinilor în casa neamului nostru, decât să facă front unic cu toți fiii neamului și țării noastre în fața pericolelor ce ne amenință, știind și cunoscând că unirea face puterea unui neam și desbinarea care aduce slăbire, dezechilibru și prăpăd.

Noi în fața rătăcirii lor, venim în urma mlopiilor lor sectare, „care mereu îi mână și vecinic îi pogoară”, îi cheamă întotdeauna și din toată inima, să se întoarcă la vatra părăsită a credinții străbune care mereu ne luminează și în veci ne mântue și înalță.

Îi așteptăm și-l chemăm la sinul matern al Bisericii neamului, cu aceeași bucurie și dragoste, cu care și aștepta bătrânul tată, pe fiul rătăcit din Evanghelie. Dar ei înărzie dela chemare. Uită, că toate unelțile rele împotriva neamului și bisericii lui sunt puse la la cale de răuvoltorii și dușmanii noștri ai tuturor, străduindu se pe căi și mijloace să ne desbina, consecvenți fiind principiului: „divide et impera”.

Fraților nu vă lăsați amăgți! Au mai spus și alții, repetăm și noi: *banul străinilor nu poate să favorizeze interesele noastre naționale, iar dragostea ascunsă ce ne-a arătat, este „umbra spinului” și sărutare de vânzător și trădător.*

Aveți preoți cu inimă și pricepere cari vă păstoresc și vă învață cu toată dragostea, — în Pecica se rostesc anual, pe amvon, la morți, cununii, etc. afară de catehizația sistematică ce se face cu tineretul școlar și cu ucenicii, — peste 150 de predici. Arătați-le și voi aceeaș alipire și ascultare. ca nu întru „suspinare să-și împlinească chemarea, de sfătuitoari provăuitoari și duhovnici ai sufletelor voastre. Ascultați-l, pentru că glasul lor de părinte duhovnicesc niciodată nu vă învață lucruri și nu vă orientează pe drumuri, cari duc la prăpastie, ci totdeauna virtuți productive și constructive, ca iubirea, frăția, pacea și mai ales *poacăința*, pe care voi o înțeleg-ți atât de greșit, care fac țaria neamului și razimul Bisericii, până când străinii propagă ura și răzvrătirea, cari invălbesc și tulbură, slăbind în felul acesta energia de rezistență a neamului și anihilând autoritatea de drept divin a Bisericii lui Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

Vin la voi atâta proroci mincinoși, cari se dau drept „administratori ai tainelor lui Dumnezeu”, căutând ca prin vorbe dulci și promisiuni ademinitoare, să vă rătăciască dela dreapta credință. Nu-l urmați la pierzare. Primți cuvintele înțelepte ale d. N. Iorga, și le trăiți în viața voastră, cari dealtfel ne grăesc spre cuminenie și învățătură tuturor, cari sună astfel.

„Nu căutați în gura omului, ci în *fața* lui. Întrebați-l *cine e*, ce *a fost* (mai ales ce *a fost*), *cu ce se ține*, (din *ce munca*), ce *dovezi* de dragoste a dat țaranului, ce *a jertfit* dela el. (nu ce făgăduiește dela altul). Faceți lucrul acest și veți ajunge la un mare folos. Veți fi izgonit ispita de la casele voastre și supt pielea de-oaie veți găsi pe lupul care urlă a pustiu în lungul și largul țării”.

Așa se cunosc oamenii, așa se clarifică și verifică propoveduirea lor dacă este făcută în duh și adevăr. Faceți și voi cu oaspeții voștri nepoștii așa și ușor îi veți putea demasca. Și veți părăsi atunci tradiția veninoasă a tulipanului, și o veți înlocui, ornamenta cu

busulocul nostru, iar ca certitudine religioasă cu *crucea* Mântuitorului Hristos, care astăzi vă apare ca o *nebulie* iar mâne ori poimâne, ca *puterea* lui Dumnezeu!

Pecica.

Harlon V. Fe'ea
candidat de preot.

Cea mai veche imagine a lui Iisus Christos.

La începutul anului 1910, câțiva arabi săpând un puț în Antiohia. (Asia Mică) au descoperit un tezaur ascuns într-o scorbură. Se aflau aici două potire de argint, două cruci bizantine și diferite alte obiecte dintre care cele mai noi păreau că datează de la sfârșitul veacului al VI-lea. După toate probabilitățile, obiectele acestea prețioase aparținuseră marelui bisericii din Antiohia, ridicată de către împăratul Constantin în anul 341. În timpul persecuțiilor creștine, în special în secolul al IV-lea, sub Iulian Apostatul și în timpul invaziilor celor doi Korusi din dinastia sasanidă a persanilor, adică în anii 538 și 611, biserica aceasta fusese nevoită să-și pună la adăpost toate obiectele sale prețioase. Astfel se explică descoperirea acestui tezaur de către arabi, răscumpărat acum de doi colecționari din Paris și New-York.

O relievă interesantă.

Relieva cea mai interesantă a tezaurului este un potir de argint de vre-o 19 centimetri și cu un diametru de 15.

După ce a fost curățat cu îngrijire de rugina cel acoperă, potirul acesta a fost trimis la New-York, unde se află și acum. El a fost studiat amănunțit de către doctorul G. A. Eisen, de la Academia de științe din California, care l-a consacrat o monografie în două volume. Ceea ce constituie valoarea neprețuită a acestui potir *este că posedă cea mai veche reproducere iconografică cunoscută a figurei lui Christos. Se crede că această imagine este opera unui artist, care a fost contemporan cu Iisus.*

Cupa propriu zisă a potirului este de argint rudimentar lucrat, dar ea e învelită într-o foaie din acelaș metal, foarte fin cizelată. Piciorul este tot de argint, dar fără nici o ornamentație, așa cum se mai găsește în timpul primelor două secole ale imperiului roman.

Baza este împodobită cu motive de frunză. Diferite animale simbolice — porumbel, un melc, un fiuture, o lăcustă etc. se îmbină cu această ornamentație, în vârful cupei se află o gherlandă de flori de lotus. Dar partea cea mai interesantă a potirului sunt douăsprezece personaje așezate câte șase pe fiecare parte și grupate în jurul a două figuri centrale. Una din aceste figuri se află pe fața anterioară, cealaltă

pe fața posterioară a potirului. Figurile care înconjoară cupa înfățișau pe cei doisprezece apostoli, iar cele două figuri centrale n'ar fi decât Iisus Christos în două epoci ale vieții sale: în timpul când predica și în timpul când era adolescent.

Una înfățișează pe Christos pe un tron, cu un miel la picioare. Duhul sfânt plutește de-asupra capului său și, în gherlanda de flori de lotus, care slujește de chinar, se află o stea, amintind pe aceea a magilor. Brațele sale sunt deschise în formă de cruce, Mâna sa dreaptă e întinsă spre o tavă pe care se află doi pești, șapte pâini și pe cât se poate distinge, un spic de grâu și câteva frunze de palmier. La picioarele lui, un vultur simbolizează noate imperiul păgân pe care l'a învins creștinismul. Pe partea cealaltă a potirului, Iisus are înfățișarea unui tânăr de vre-o doisprezece sau cincisprezece ani.

Când a fost făcut potirul.

Doctorul Eisen s'a silit în deobște să fixeze epoca acestui potir. Forma sa e caracteristică, și stilul acesta se mai regăsește în picturile murale de la Pompei, anterioare decît anulul 79 și pe diferite monede de argint datând din timpul asediului de la Ierusalim, în anul 70.

INFORMAȚIUNI.

Distincție cu brâu roșu. Cu ocaziunea zilei Sale anomastice la Trei Ierarhi, P. S. Sa Episcopul nostru Dr. Grigorie Gh. Comșa a acordat facultatea de a purta brâu roșu următorilor preoți, Ioan Stana din Comlăuș, Silviu B. Chiceanu din Nerău, David Voniga din Ghiroc, Fortunat Murășan din Babșa și Gheorghe Todan din Fibiș. Dorim ca această distincție să fie un stimulent pentru o muncă și mai asiduă în organizarea bisericii noastre.

Cununie Duminecă seara în ziua de *Trei Ierarhi* s'a celebrat în catedrala din Arad cununia Doamnei Della Lazar cu inginerul Alexandru Rău. Nași au fost doamna și domnul Ministru V. Goldiș.

Dorim tinerei părechii viață lungă și fericită

Di. Ministru Goldiș în Arad. În ziua de *Trei Ierarhi* au sosit în orașul nostru di. Ministru Goldiș cu doamna. Di. Ministru a vizitat pe P. S. Sa părintele Episcop și consiliul eparhial, iar Marți seara în 1 Februarie s-a înapoiat la București.

Revenire la ortodoxie. La sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1926, preotul nostru din Siciău C. Monța, a botezat în sf. biserică pe fiul baptistilor Gh. Frățean și Floare Lenca. Tânărul a primit în botez numele Gheorghe. La actul acestei sfinte taine au asistat o mulțime mare de credincioși, cari s-au bucurat mult de venirea tinerului Gheorghe la religia adevărată, urându-i mult bine și noroc în viața creștinescă.

Prinos lui Vasile Stroescu. La 30 Ian. a. c. ziua sf. Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, în capela internatului de fete ort. rom. din loc, s'a săvârșit sf. Liturgie împreună cu Părăstas, fungând păr. Aurel Părvu funcț. conz. eparhial.

Părăstasul s'a celebrat întru memoria marelui filantrop basarabean: Vasile Stoescu. Mulțumită donațiunii de 100.000 cor. pusă la dispoziția Reuniunii femeilor ort. rom. din Arad, s'a putut ridica acest pauzion, în care se adăpostesc astăzi 120 eleve de școală. Terminat fiind părăstasul, părintele fungator, prin cuvântarea adresată elevelor, evidențiază nemărginita dragoste de neam a marelui mecnat manifestată prin bogatele dăruiri de 1.000.000 cor. efectuate bisericilor și școlilor din Basarabia și Ardeal între anii 1908—1911.

De încheiere părintele apelează la sentimentul de recunoștință al elevelor, față de marele binefăcător al cărui suflet planează și ocrotește acest institut, încredințat înțeleptei conduceri a D-șoarei prof și dir. Tulia Bogdan.

Ecteniile sunt urmate de răspunsurile corului elevelor din internat, sub conducerea D-șoarei prof. Eugenia Papp.

CONCURSE.

În baza rezoluțiunii Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3407—926 respective 5361—926, pentru îndeplinirea parohiei Hodoș tractul Belinț, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”. Retribuțiunile preoțești sunt: a) 32 jg. pământ arător, b) Dela fiecare număr de casă 50 litri buncate, parte grâu parte porumb, c) Stolele legale, d) Casa parohială cerând o reparație radicală, comuna bisericească se va îngriji de locuință. Al-sul va avea să catehizeze la școala primară din loc. Dările către stat, județ și comună pentru pământul pe care îl are în folosință, privesc pe noul ales. Parohia fiind de cl. III, dela recurenți se cere să aibă cvalificație preoțească corespunzătoare. Dela recurenți se cere să-și înainteze actele ajustate în regulă în termenul concursual of protopopesc din Belinț și să se prezenteze în acest termen, cu învoirea șefului tractual în sf. biserică din Hodoș spre a se arăta poporului. Cel din altă dieceză vor avea să prezinte și încuviințarea Prea Sf. Domn Episcop eparhial de a putea concurge.

În înțelegere cu conducătorul oficiului protopopesc ort. rom. din Belinț.

3—3

Mulțumită publică.

În numele credincioșilor din parohia ort. rom. Ociu, protopresbiteratul Hălmașiu, vin și pe aceasta cale de a aduce mulțumită Mult Oonoratului Domn Prefect Vasilie Boneu, care a sprînjnit rugarea bisericii ort. rom. cu frumoasa sumă de 8000 Lei adecă opt mil Lei, care sumă să se întrebuițeze pentru re-novarea fundamentului bisericii din Ociu.

Ociu la 26 Ian. 1927.

În numele parohiei:
Vasiliu Gurgiu,
preot ort. rom.

Ce să citim

- Sf. Bezdech:* „Bucăți alese din opera Sf. Atanacie cel mare”. Pag. 139 Lei 50—
- I. I. Beleuță:* „Convorbiri asupra legăturilor bisericilor cu credincioșii”. Pag. 146. Lei 15.—
- E. Bettex:* „Creștinismul și studiul naturii” (traducere). Pag. 298 Lei 45.—
- M. A. Colnev:* „Combaterea sectelor raționaliste” Vol. I—IV. Pag. 239 Lei 60—
- A. F. Marouly - Crișanu:* „Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei”. Pag. 216 Lei 50.—
- N. Colan:* „La luptă dreaptă” (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15—
- N. Colan:* „Sf. Pavel către Filimon”. Pag. 34 Lei 10.—
- Fr. W. Foerster - N. Colan:* „Hristos și viața omenească”. Vol. I Pag. 204. Lei 6.—
- Dr. Gh. Comșa:* „Căuza și combaterea sectelor”. Pag. 126 Lei 25.—
- Corelli - L. Cosma:* „Varava”. Pag. 395. Lei 60—
- A. C. Cosma:* „Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.” Pag. 35. Lei 20—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Capernaum! Capernaum!” Pag. 100. Lei 20.—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Eapte și orientări creștine”. Pag. 102 Lei 30—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Căile de urmat pentru răsoândirea învățăturilor creștine în popor”. Pag. 22. Lei 5.—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Sinteze etico sociale”, Pag. 109. Lei 40.—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Un capitol de plimnică ortodoxă”. Pag. 78. Lei 30.—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Mai aproape de Tine Doamne”. Pag. 320 Lei 100.—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Percepția misterului”. Pag. 39. Lei 20.—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Pentru înviorarea entuziasmului pastoral”. Pag. 60. Lei 30—
- Dr. Gr. Cristescu:* „Slujba ta, fă-o depin”. Pag. 94. Lei 50.—

- I. Dănciă:* „In slujba neamului prin evanghelie”. Pag. 200. Lei 50.—
- I. Dănciă:* „Veghează”, — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.—
- Dr. I. Felea:* „Simboluri liturgice”. Pag. 76. Lei 25.—
- C. Ionescu:* „Inima e cârmăctul minții”. Pag. 200. Lei 70.—
- G. Galaction:* „Piatra din capul unghiului”. Pag. 111. Lei 50.—
- Dr. V. Gheorghiu:* „Epistola către Romani”. Vol. I. Pag. 74. Lei 50.—
- Dr. V. Gheorghiu:* „Epistola către romani”. Vol. II. Pag. 171. Lei 50.—
- Gh. I. Ghia:* „Împărăția lui Dumnezeu”. Pag. 86. Lei 20.—
- Arhim. P. Morușca:* „Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului”. Pag. 84. Lei 10.—
- Pr. P. Morușca:* „Feminism și feminitate în lumina Evangheliei”. Pag. 188. Lei 30.—
- † Nicodem:* „Noul Testament”. Pag. 636. Lei 50.—
- Sheldon:* „Adevăratul preot”. Pag. 260. Lei 40.—
- Peirov:* „Un păstor Model”. Pag. 224. Lei 70.—
- G. Ia. Păunescu:* „Doluția și știința”. Pag. 183. Lei 40.—
- Popescu:* „Părintele Ilie Duhovnicul”. 105. Lei 25.—
- Dr. N. Popovici:* „Manual de drept bis. ort. oriental”. Pag. 32. Lei 90.—
- Sandoveanu-Pătrășcanu:* „Din viețile sfinților”. Partea I. Pag. 262. Lei 45.—
- Sandoveanu-Pătrășcanu:* „Din viețile sfinților”. Partea II. Pag. 253. Lei 80.—
- Arhim. Scriban:* „Cele 4 evanghelii în una singură”. Pag. 296. Lei 80.—
- Dr. S. Stanca:* „Contribuția preoșimii Române în rășbolul întregirii neamului”. Pag. 179. Lei 60.—
- Pr. Țincoca:* „Catehismul creștin ortodox”. Pag. 202. Lei 40.—
- Pr. Vintilescu:* „Cultul și Erezțiile”. Pag. 180. Lei 70.—
- Metropolit Ch. Veniamin:* „Efrem Sirul”. Pag. 111. Lei 130.—
- Metropolit Ch. Veniamin:* „Urmarea lui Isus”. Vol. I, II, III, IV, V. Lei 30.—
- Pr. I. Trifa:* „Cetiri și tâlcuiri din Biblie”. (3 cărți). Lei 36.—
- Pr. I. Trifa:* „Tâlcuirea evanghelilor Duminicilor de peste an”. (3 cărți). Lei 50.—
- Pr. I. Trifa:* „Adânciri în evarghelia Mântuitorului”. Lei 10.—
- Pr. I. Trifa:* „25 povești morale”. Lei 10.—

Predici.

- Episcop Gr. Gh. Comșa:* „Veniți la Hristos”. Pag. 268. Lei 100.—
- Episcop Gr. Gh. Comșa:* „Predici”. Pag. 111. Lei 25.—

- Diacon Gh. Comșa:* „Pentru neam și lege”. Pag. 182. Lei 35.—
- Prof. V. Gan:* „Ușile pocăinții”. Pag. 142. Lei. 40.—
- Pr. Gh. Mator:* „Peste Golgota”. Partea II. Pag. 83. Lei 20.—

BIBLIOGRAFIE.

Adrian Pascu: Irena (comedie dramatică în 3 acte), biblioteca „Semănătorul” Nr. 148—149. Arad. Prețul Lei 15.

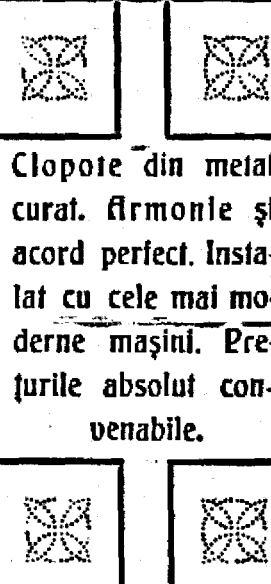
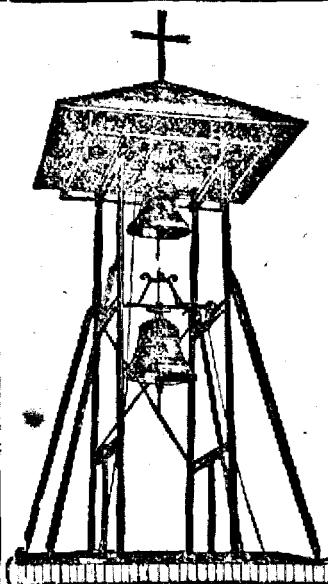
Deși tânăr, scriitorul Adrian Pascu are în urma sa o bogată și variată activitate. L'am întâlnit în schiță și nuvelă, închegând bucăți remarcabile.

Terenul pe care îl prevedem însă succese continue, este teatrul. Pieseile jucate până în prezent i-au adus multe laude și sufragiile repetate ale publicului.

Comedia dramatică „Irena”, premiată de Teatrul Național din Iași, va însemna pentru tânărul scriitor, un succes mai mult, într'o ascensiune pe care i-o dorim, continuă.

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.

STRADA ANDREI MUREȘANU No. 3

Clopoțe din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalată cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23-42.

Redactor responsabil: SIMION STANA.
Censurat Prefectura Județului.